

செந்தமிழ்.

தொகுதி-நக]

பவவஸு புரட்டாசிமீ

[பகுதி-கக.

Vol. XXXI.

September-October 1934.

No. 11.

தருக்கசங்கிரகசோ தனம்.

“சத்தம்மெய்த்ஞ் ஞானம் தருக்கம் சமயமே
வித்தகர் கண்டவீ டுள்ளிட்டாங்—கத்தகத்
தந்தவீவ் வைந்து மறிவான் தலையாய
சுந்திப்பிற் சிட்டன் சிறந்து”

என்று ஒரு தலையாயசுந்திப்பிற் சிட்டனாவான் அறியத்தக்க சிறந்த
சாத்திர வரிசையில் நடுநாயகமாகவைத் தெண்ணப்பெற்றிருப்பது
தருக்கநூலே.

அந்நூல் வடமொழியிற் சிறிதாயும், பெரிதாயும், எளிதாயும், அரி
தாயும் பலதிறப்படச்செய்யப்பட்டுப் பயிலப்பெற்று வருகிறது. ஆம்
முறையில் பாலர்கள் பயிலுதற்கு ஏற்றவாறு செய்யப்பெற்றது தருக்க
சங்கிரகம்.

அதனை நம் தமிழ்மாணவர்களும் கற்று நுண்ணறிவுடையராதற்
பொருட்டு இருமொழிப்புலமையு மொருங்குடையாரான சிவஞான முனி
வர் செவ்விய தமிழ்நடையால் மொழிபெயர்த் தளித்தனர்; அதனைத்
திருந்திய செந்தமிழ்ச்செல்வான ஆறுமுகநாவலர் பரிசோதித் தச்சிட்டு
வெளியிட்டனர். அதன்படியே பன்முறையச்சிடப் பெற்றுவருகிறது.

அப்புத்தகம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துத் தனித்தமிழ்ப்பரீகைகளுக்கும் பாடமாகவைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அதில் ஏடெழுதி வைத்தோராலும் பிறவாற்றாலும் இடையிடையே நேர்ந்த சிற்சில தவறுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுல் படிப்பவர்கள் இடர்ப்படுகின்றனரென்றும், அவற்றிற்கு ஒரு திருத்தவுரை வரைந்து செந்தமிழில் வெளியிட்டால் பலர்க்கும் உபகாரமாயிருக்குமென்றும் சில பண்டிதர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பத்துக்கிசைந்தே இத்திருத்தத்தை வெளியிடுகிறேன்.

இதனால் மொழிபெயர்ப்பாளரிடத்திலேனும் பதிப்பாளர்களிடத்திலேனும் யாரும் ஒரு சிறிதும் குறைகருதலாகாதென்பதையும், அவர்கள் செய்துள்ள பேருதவிக்கு நாமெல்லோரும் நன்றியறிதலுடையதாக வேயிருக்கவேண்டுமென்பதையும் நாம் மறக்கலாகாது.

திருத்தங்கள் வருமாறு:—

(1) முதற்பத்தியில் (பதார்த்தவிளக்கத்தில்) “சமவாயம் - ஒற்றுமை, சம்பந்தம்” என்று பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, ‘சமவாயம் - ஒற்றுமைச்சம்பந்தம்’ என்றிருக்கவேண்டும்.

(2) நர்ப்பத்திரண்டாம் பத்தியில் ‘காரியத்துடனாகத்தான் காரணத்துடனாகத்தான்’ என்றிருப்பது ‘காரியத்துடனேனும் காரணத்துடனேனும்’ என்றிருப்பது நன்று.

(3) நர்ப்பத்துநான்காம் பத்தியில் “கண்ணோடு சையுத்தமான குடத்தில் உருவம் சமவாயமாதலான்” என்றிருக்கிறது. குடத்தில் உருவம் சமவாயமன்று; சமவேதம். உருவத்துக்கும் குடத்துக்கு முள்ளசம்பந்தம் சமவாயசம்பந்தம். அது குடத்தின் கண்ணும் குடவுருவத்தின் கண்ணும் ஒருங்குள்ளது. ஆதலால் “கண்ணோடு சையுத்தமான குடத்தில் உருவத்துக்கு சமவாயமுண்மையால்” எனத்திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

(4) இன்னும் அப்பத்தியுள்ளே, ‘உருவத்தில் உருவத்தன்மை சமவாய மாதலால்’ என்றிருப்பதையும் (முன் காட்டியமுறைப்படி)

‘உருவத்தில் உருவத்தன்மைக்கு, சமவாயமுண்மையால்’ என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

(5) இன்னும் அப்பத்தியுள்ளே, “சத்தத்தில், சத்தத்தன்மை சமவாயமாயிருத்தலால்” என்று எழுவாய்த் தொடராயிருப்பதையும், “சத்தத்தில், சத்தத்தன்மைக்கு சமவாயமுண்மையால்” என வேற்றுமைத்தொடராகத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

(6) இன்னும் அப்பத்தியுள்ளே, “தப்பியூலம்” என்று எழுத்து மாறிக்கிடப்பதை “இப்பூதலம்” எனத்திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

(7) தொண்ணூற்றிரண்டாம் பத்தியுள், ‘நிமிர்தல் - நிமிர்ந்து கூடுதற்கேது’ என்றிருப்பது, ‘நிமிர்தல் - வளைந்துடல்சேவ்விதாதற்கேது’ என்றிருக்கவேண்டும்.

(8) தொண்ணூற்றேழாம் பத்தியுள், ‘காரியத்தோற்றத்தின் பின்னுள்ளது’ என்றிருப்பது ‘காரியக்கேட்டின் பின்னுள்ளது’ என்றிருக்கவேண்டும். அல்லாக்கால் காரியமும் காரியத்தோற்றத்தின் பின்னிருக்குமாதலால் அதில் அதிவிபாத்தியாகும்.

(9) மூலத்தின் இரண்டாம்பத்தி உரையில், “வேறுபடுத்தலினும்” என்றிருப்பது ‘வேறுபடுத்தலினும்’ என்றிருக்கவேண்டும். சுண்டு முதனாவிலுள்ள வடமொழிப்பொருளும் இஃதே.

இதன் விளக்கம் வருமாறு:—

‘குடிக்குக் குடியாகுதல்’ என்பதற்குப் பதார்த்தங்களை அறிவுறுத்துமிடத்துத் தனித்தனி இலக்கணங்கூறவேண்டிதலால், அவ்விலக்கணங்களும் இன்னபடியிருக்கும் என அறிவுறுத்தவேண்டி, ‘இலக்கியத்தன்மைபை வரைந்துகொள்வதனாடு நியதமம் யொப்பநியது’ என்று அவற்றிற்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாக்கியப்பொருள் அரிதினுணர்தற்பால் தென்பதுபற்றி இதனைப்பொழித்து, “பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுப்பதே” இலக்கணம் மெனக் கொள்ளின் இழக்கெண்ணெயென்ற சங்கையுண்டாயிற்று.

அதாவது:—பிருதிவி முதலிய பொருள்களுக்கு நாம் முடைமை முதலியன இலக்கணமாகக் கொள்ளப்பட்டன. அவ்வினிலக்கணங்கள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் இலக்கியப் பொருள்களைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தியவையுள்ளன. இதனை, 'பிருதிவியிலுள்ள நாம் முடைமை அப் பிருதிவியை, மற்றைப் பொருள்களினின்றும் வேறுபடுத்தாலும், இவ்வாறே மற்றுள்ள இலக்கணங்களும் அதனதன் இலக்கியத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தலாம் அறிபலாம். ஆவிற்கு அலைதாடியுடைமையும் அவ்வாறே ஒருமை முதலியவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தலாம் அதற்கு இலக்கணமாயிற்று. ஆகவே, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தலாம் அதுவே அவ்வினிலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் எனக்கொள்ளிற் படுமீழ்க்கெண்ணை? என்பது தடையுரையின்கருத்து.

இதற்குவிடை:—இலக்கியத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தி இலக்கணமெனக்கொள்ளில், முன்காட்டிய இலக்கணங்கள் அவ்வப்பொருள்களைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தப்போல, ஒவ்வொரு பொருளினுமுள்ள பிறவற்றின் வேறுபாடும், அவ்வப்பொருளைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தப்பாதிருத்தலால், அவ்வேறுபாட்டில் அதிவியாத்தியாம் என்பது கருத்து. அன்றியும் பதார்த்த சாமானியத்துக்கு அபிதேயத்தன்மை இலக்கணமாதலால் அதில் அவ்யாத்தியுமாம். எங்ஙனமெனில், எல்லாப்பொருளும் பதார்த்தமாதலால் அவற்றிற்குப் பிரிதாயுள்ளபொருளொன்று மில்லாமையால் அவற்றைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தலாம் அபிதேயத்தன்மை; அதனானே அவ்வினிலக்கியம் என்க.

(10) இன்னும் அப்பத்தியுரையுள்ளே, 'அதிவியாத்தி நீக்குதற்கு' என்றிருப்பது 'அதிவியாத்தியும், அவ்வினிலக்கியம் நீக்குதற்கு' என்றிருக்கவேண்டும். அதாவது பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தின் அதிவியாத்தியும், அபிதேயத்தன்மை முதலிய பதார்த்தலக்ஷணங்களில் அவ்வினிலக்கியமாம் என்றபடி. (இத்தவறு முதலாகிய வடமொழித்திபிகையிலுமுள்ளது. அப்பதிப்பில் "வ்யாவ்யதாவலியெயதூ டௌவா திவ்யாவூ : " என்றிருப்பது "வ்யாவ்யதாவலியெயதூ டௌவா திவ்யாவூவ்யாவூ" என்றிருக்கவேண்டும்.)

(11) இன்னும் அப்பத்தியுரையுள், 'அதின் வேறாய்' என்றிருப்பது 'அவற்றின் வேறாய்' என்றிருப்பின் நன்று.

(12) 'இன்னும் அப்பத்தியுரையுள், 'வேறு படுத்தலும்' என்றிருப்பது 'வேறு படுதலும்' என்றிருக்கவேண்டும்.

(13) இன்னும் அப்பத்தியுரையுள் 'குணத்தோடொருங்கு நிற்பதாய்' என்றிருப்பது 'குணத்தோடொருங்கு நிற்பதாய்' என்றிருக்கவேண்டும். இது, ஒருங்கு நிற்பதாய் அபரமானசாதி எனப் பெயரச்சுவடுக்காய்ச் சாதிக் கடையாயுள்ளது.

(14) ஒன்பதாம் பத்தியின் உரையில், 'அவயவநாற்றம் புலப்படுதலின்' என்றிருப்பது 'அவயவநாற்றம் புலப்படுதலின் எனின்' என்றிருக்கவேண்டும். இங்கு எனின் என்றது, 'ஆண்டு நாற்றத்தோற்றம் பொருந்தாதென்னற்க அவயவநாற்றம் புலப்படுதலின்' என்பதை எதிருரையின் கொண்கூற்றென்பது குறித்துநின்றது. (கொண்கூற்றுக்குறிப்பென்றபடி).

இதன்விளக்கம்வருமாறு:—

இவ்வொன்பதாம் பத்தியுரையுள் 'நாற்றமுடைமை பிருதிவியிலக் கணமாயின்' என்றதொடங்கி.....அழிவுபடுங்குடத்தினும், அவ்யாத்திவருமாலெனின்' என்னுமளவும், ஆசிரியனைநோக்கி மாணுக்கன் வினவுந் தடையுரையும் அவ்வுரைக்கு ஆசிரியன் உரைக்கும் எதிருரையின் கொண்கூற்றும் விரவிய மாணுக்கன் கூற்றினைக் கொண்கூறிய ஆசிரியன்கூற்று. இதனுள் "நாற்றம்பொருளும் தீநாற்றப்பொருளுமாகிய அவயவங்களால் ஆக்கப்படும் திரவியத்தின் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாட்டால் நாற்றமுண்டாகாமையின் அவ்விபாத்திக்குற்றந்தங்கும்:" என்பது மாணுக்கன் கூறிய தடையுரைப்பிரதிக்கினை. இதன்மேல், "ஆண்டு நாற்றத்தோற்றம் பொருந்தாதென்னற்க" என்றது ஆசிரியன் மாணுக்கனை நோக்கி மறுத்துரைப்பதாக மாணுக்கன் கொண்கூறிக் கொண்டபடி. 'அவயவநாற்றம் புலப்படுதலின்' என்றது அக்கொண்டுகூறியகூற்றிற்கு ஆசிரியன் காட்டும் எதுவினையும் கொண்கூறியவாறு. இக்கொண்கூற்றின்மேல் இது கொண்கூற்று என்று அறிவுறுத்தற்குரிய 'எனின்' என்னும் ஒரு சொல்லிருக்கவேண்டும். (அதில்லாமைபால் பொருள்விளங்காது மலைவுண்டாகின்றது.)

(15) அதன்பின், 'அவ்விரண்டன்கூட்டத்தானாகிய கலப்பு நூற்றமொன்றெனக்கோடல் பொருந்தாமையின்' என்றிருப்பது 'அவ்விரண்டன் கூட்டத்தானாகிய கலப்பு நூற்ற மொன்றுண்டெனக்கோடல் பொருந்தாமையின்' என்றிருக்கவேண்டும். இது மாணவன்கூற்றாய் அவ்வியாதிக்குற்றந்தங்கும் என்பதைக்கொண்டு முடிவதாயிற்று. 'இன்னும்' என்றது மாணுக்கன் மற்றுமோர் அவ்வியாதிக்குற்றம் காட்டத் தொடங்கியபடி காட்டியவாறு.

(16) அதன்பின்பு, 'நூற்றத்தோடொருங்கிருக்கும்பொருண்மைக் கபரமான' என்றிருப்பது 'நூற்றத்தோடொருங்கிருக்கும் பொருண்மைச்சாதிக்கபரமான' என்றிருக்கவேண்டும்.

(17) இவ்வாறே பத்தாம்பத்தியுரையினுமிருக்கவேண்டும்.

(18) பதினொன்றாம் பத்தியுரையுள், "ஒளிரும் வெண்மையும்" என்றிருப்பது 'ஒளிரும் வெண்மையும்' என்றிருக்கவேண்டும். ('அதன் வெண்மைப் பரிசுமும்' என்று வெண்மை சொல்லப்பட்டமையால், எஞ்சிய ஒளிரும் வெண்மை புலப்படாமையே உடன கூறத்தகு வது).

(19) முப்பத்தேழாம் பத்தியுரையுள், 'குடத்தின்கட் குடசம் பந்த முண்மையான்' என்றிருப்பது, 'குடத்தன்மையின்கட் குடசம் பந்த முண்மையான்' என்றிருக்கவேண்டும். இங்கு விசேடணவிசேடிபன்களுக்குள்ள சம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது. விசேடணம் குடம்; விசேடியம் குடத்தன்மை. இவற்றிற்குள்ள சம்பந்தம் சமவாயசம்பந்தம். அது குடத்தைப்பற்றியும் குடத்தன்மையைப்பற்றியும் நிர்குமாதலால் குடத்தன்மையின்கட் குடசம்பந்தமுள்ளதாயிற்று. இங்குக் குடசம் பந்தம் என்றது குடத்துக்கும் குடத்தன்மைக்குமுள்ள சமவாயசம்பந்தத்தை.

(20) அறுபத்தாராம் பத்தியுரையுள், உபாதிவகையினிரண்டாவதற்கு உதாரணங்காட்டு மிடத்து, 'வாயு காட்சிப்பொருள், அளவையானளக்கற்பாலதாகலின்' என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது முதனூலிலுள்ளபடி மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாயினும், அவ்விரண்டாவது உபாதிக்கேயுரிய சிறந்த உதாரணமாகது, சபக்கவிபக்கங்களிரண்

டி.ஸ். முள்ளதாய்ப் பொதுவரைகார்திகமாயிருத்தலால் பொருத்தமின்
றென்று தோன்றுகிறது. ஆதலால் 'அளவையானளக்கற்பாலதாகலின்'
என்பதையொழித்து 'காட்சிப்பரிசத்துக்குப்பற்றுக்கோடாகலான்'

என்றிருப்பிற்பொருந்தும். மேற்காட்டிய உபாதிபுதாரணவிளக்கம் வருமாறு:—வாயு காட்சிப்
பொருள், காட்சிப்பரிசத்துக்குப்பற்றுக்கோடாகலின், யாதூதாது
காட்சிப்பரிசத்துக்குப் பற்றுக்கோடாயுள்ளதோ அது அது காட்சிப்
பொருளாயுள்ளது, பிருதிவி முதலியன போல; என அனுமான வாக்
யம் செல்லா திற்க; இங்கு உற்பூதவுருவம் உபாதிபாயிற்று. எங்ஙன
மெனில் அவ்வுற்பூதவுருவம் பக்கதருமத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும்
துணிபொருளில் வியாபித்து ஏதுவில் வியாபியாதிருத்தலான் என்க.

இங்கு பக்கப்பொருள் வாயு. அதன்கணுள்ள தருமம் புறப்பொரு
ளாதல். அதனால் வரைந்து கொள்ளப்படும் துணிபொருளாகிய காட்
சிப்பொருள்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்கள். அவற்றில் வியாபித்திருப்
பது உற்பூதவுருவம். அது, இங்கு ஏதுவாயுள்ள காட்சிப்பரிசத்துக்
குப் பற்றுக்கோடார்தன்மையோடுகூடிய வாயுகில் இல்லாமைபால்
ஏதுவில் வியாபியாததாயிற்று. ஆகவே, ஏதுவின் வியாபகமான சாத்தி
யத்தில் வியாபித்திருப்பதொன்று, சாத்தியத்தின் வியாப்பியமான ஏது
விலும் வியாபித்திருக்கவேண்டியது நிபமமாயிருக்கவும் அவ்வாறு வியா
பியாதிருப்பதால் அந்தியமம் தவறுதல் பற்றி அவ்வுபாதிபுடைய ஏது
பிறழ்ச்சியுடையதாய் வியாத்தியுணர்வுக்குத்தடையாயிருத்தலால் ஏதுப்
போவியாயிற்று.

(21) இன்னும் அவ்வுரையுள் நான்காவது உபாதிக்கு 'முன்ன
பாவம் நாசமுடைத்து அளவையானளக்கற்பாலதாகலின்' என்று
உதாரணம் காட்டியிருப்பதும் முன் காட்டியபடியே பொதுவரைகார்திக
மாதலால், எடுத்துக்கொண்ட ஏதுப்போலிக்குச் சிறந்த உதாரணமாக
மாட்டாது. இங்கு 'முன்னபாவம் நாசமுடைத்தன்று உண்டாகற்பால
தன்றிகலின்' என்றிருக்கவேண்டும். இதன்கண் யாதாதுமொரு தரு
மத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட துணிபொருளில் வியாபித்து ஏது
வில் வியாபியாத பாவத்தன்மையுபாதிபாயிற்று. எங்ஙனமெனில் இங்கு,

யாதானுமொரு தன்மையாவது *நித்தியத்தன்மை; அதனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட துணிபொருள் †நாசமின்மை. அதில், யாது யாது நித்தியத்தன்மையால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட நாசமின்மையுடையதோ அது அது பாவத்தன்மையுடையது; பாமானுமுதலியன போல, எனத்துணிபொருளாகிய நாசமின்மையில்வியாபித்து, ஏதுவாகிய உண்டாகற்பாலதார்த்தன்மையுடைய அழிவுபாட்டபாவத்தில் பாவத்தன்மை வியாபியாமையால் அது உபாதியாயிற்று.

(22) எழுபத்துமூன்றாம் பத்தியுரையுள் 'அதுபிரமாணமாதலின் மையைக்கவராது' என்றிருப்பது 'அதன்பிரமாணமாதலின்மையைக்கவராது' என்றிருக்கவேண்டும்.

(23) இன்னும் அப்பத்தியையுள் 'அதனை நீக்குதற்கு அது என்றும் கூறியவாறு' என்றிருப்பது 'அதனை நீக்குதற்கு அதன் என்றும் கூறியவாறு' என்றிருக்கவேண்டும்.

(24) இன்னும் அப்பத்தியுரையுள் 'பிரமாணமாதற்குச் சார்பாயுள்ளது பிரமாணமாதலின்மையைக்கவராது' என்றிருப்பது 'பிரமாணமாதற்குச் சார்பாயுள்ளதன் பிரமாணமாதலின்மையைக்கவராது' என்றிருக்கவேண்டும்.

தருக்கசங்கிரகமும் தீபிகையும் படிப்பவர் பலர்க்கும் பயன்படும் படி இத்திருத்தங்கள் காட்டப்பட்டன. இவற்றை அப்புத்தகப்பதிப்பாளர்கள் கண்ணுற்றுப் பொருந்துமெனத் தோன்றினால் இனிப்பதிக்கும் பதிப்புக்களைத் திருத்திப்பதிப்பிக்கலாம். அல்லது உள்ளபடியே பதித்தாலும் அவ்வவ்விடங்களுக்குநேரே கீழ்க்குறிப்பிலாவது, அது பந்தமாயாவது சேர்த்து இத்திருத்தங்களைப் பதித்துச் செந்தமிழ் வெளியீடென்பது தோன்றக்குறிப்பிடுதல் நலம்.

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசிரியர்.

*நித்தியத்தன்மையாவது தோற்றக்கேடுகளில்லாமை. இது ஆன்மா முதலியவற்றிலுள்ளது.

†நாச மின்மையாவது அழிவின்றியிருத்தல். இது தோற்றமுடைத்தாகிய அழிவுபாட்டபாவத்திலுமுள்ளது. இவைதம்முள்வேறுபாடு.

சங்கீதம்.

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரிகள் B.A., B.L., அவர்கள்.

இசையுடன் கூடிய ஒலியே சங்கீதம் என்பது யாவரு மறிவர். இசையென்பது யாது? எனில், ஒருபொருளின் பேரில் மற்ருருபொருள் தாக்கினால் ஒலி உண்டாகும்; தாக்கப்பட்ட பொருளின் பரமானுக்களுக்குள் அசைவுண்டாகும். அந்த அசைவால் அதின் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துள்ள காற்று அசைக்கப்படும். அமைதியானதொரு நீர் நிலையின்மேல் சிறு செங்கற்கட்டியைப் போட்டால் சிறுசிறு அலைகள் உண்டாகி நான்கு பக்கங்களிலும்கூழ் மண்டலவடிவமாய் விரிந்து அகன்று கொண்டு செல்லும். அதுபோலவே அசைக்கப்பட்ட காற்றினால் ஒலி அலைகள், நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப் பரவிச்சென்று நமது செவிகளில் நுழைகின்றன. அவ்விதமாக நுழைந்து செவித்துளைநிவி விருக்கிற மெல்லிய தோஷிற்றுக்கி, செவிநம்புகளின் மூலமாக மூளையைத் தீண்டுகின்றன. அதனாலேயே நமக்கு ஒலியுணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆகையால் காற்றுடன் கூடிய ஒலியின் அசைவே ஒலியுணர்ச்சிக்குச் சிறந்தகாரணம்.

ஒவ்வொரு செக்கண்டிலும் (ஒரு நிமிஷத்தில் அறுவதில் ஒரு பாகம்.) ௪௪000 தடவைவரை காற்றொடு கூடிய ஒலியசைவுகள் ஏற்பட்டால் அவ்வொலி செவிப்புலனாகும் என்றும், அதற்கு மேற்பட்டுவிட்டால் செவிப்புலனாகாதென்றும் விஞ்ஞானகலைவல்லார் முடிவுசெய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு செக்கண்டிலும், ௧௪ தடவைக்குக் குறைவாகும் காற்றசைவுகளால் ஒலியுண்டானால் அவ்வொலி நமக்குப் புலப்படாதென்று ஒரு பெரிய விஞ்ஞானகலைவல்லார் முடிவுசெய்திருக்கிறார்.

அந்த அசைவுகளின் சமனான அளவே (மாத்திரை) இசையின் காரணமாகும். காற்றசைவுகளிரண்டின் இடையில் உள்ள காலவரை ஒரே அளவுள்ளதாயிருக்குமானால் 'இசை' என்பது உண்டாகும். எந்த சமயத்தில் ஒலியின் மாத்திரை ஒரே அளவில் இல்லையோ அப்போது இசையுண்டாகமாட்டாது. அதாவது இசையழியொலி (அபஸ்வம்) யுண்டாகும். தாளமே கால அளவாதலால் அது சங்கீதத்தின் உயிரிதழையாகும்.

இசைகளில் ஒன்று தனித்து நின்றோ அல்லது பல கூடி நின்றோ சங்கீதம் உண்டாகிறது. சங்கீதத்தால் ஆனந்தம் உண்டாகிறது என்பதைப்பற்றிச் சிறிதுரைப்பாம்.

இவ்வுலகத்தில் ஒரு பொருளும் நிரம்ப வுயர்ந்ததில்லை. ஒவ்வொரு பொருள்களிடத்தும் சிற்சில வகைகளிலாவது குறைவும் குற்றமுமிருக்கும். ஆனால் குறைவற்ற உயர்வை மனத்தில் கற்பித்துக்கொள்ளலாம் அவ்விதமாகக் கற்பித்துக்கொண்டவடிவை மனத்தில் பதித்துக்கொண்டால் அதன்படியான வடிவைப் படைத்துக்கொள்ள நம்மால் முடியும். எங்ஙனமெனில், உலகத்தில் குறைவற்றவடிவமுகுடைய மனிதனைக் காண்பதரிது. எவ்வளவுமுகுடையவனுக்கும் ஏதேனும் ஒரு குறையிருக்கக்கூடும். அக்குறையில்லாத மற்றொருவனுடைய வடிவமுகையும் மனத்துட்கொண்டு குறைவற்றிருக்கும் அமுகுடைய ஒரு வடிவத்தை நாம் மனத்தால் கற்பனைசெய்யவும், அக்கற்பனைப்படிவத்தின்படியே சிற்பத்திறமையால் ஒரு அமுகு நிரம்பிய வடிவத்தை யாக்கிக் கொள்ளவும்கூடும். சித்திரம் முதலான சிற்பவேலைகளின் நோக்கம் இவ்விதமாக உயர்வின் மேலான நிலைமையை உண்டாக்கிக் கொள்ளலேயாம்.

எவ்விதம் மற்றப்பொருள்களுக்கெல்லாம் உயர்வான நிலைமைக்கு ஒரு முடிவிருக்கிறதோ, அவ்விதமே ஒலியினுயர்வுக்கும் ஒரு முடிவிருக்கிறது. குழந்தைகளின் மழலைச்சொற்கள் மிகவும் இனிமையுள்ளன வாயிருக்கின்றன. மங்கையர்களின் குரல் மிகவும் இனிமையானது. பேசுபவர்களின் இனியகுரலே சொற்களின் இனிமை. இனிமையானசொற்களைக்கேட்பதில் நமக்கு எவ்வளவு இன்பமுண்டாகிறதோ அவ்வளவின் பம் கதைகளைப்படிப்பதில் உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் இவ்விடத்தில் இசைகளின் சேர்க்கையில்தான். ஒரேகதையை வாய்மொழியாயுரைப்பதில் ஒரு சுவையும் உண்டாவதில்லை. அதேகதைதானே சுவைநூல்வல்லார் சொல்லுங்கால் மிகவும் சுவையுள்ளதாகிறது. அதுவே இசையொடிகூடுங்கால் இரக்கம், அன்பு, மகிழ்ச்சி, இவைகள் இன்னிசைகளின் மூலமாக எவ்வளவு புலப்படுத்தலாகுமோ அவ்வளவில் நூற்றில் ஒருபங்கேனும் உபசியாசங்களில் புலப்படுத்தவியலாது. மிடற்றிசையொலிக்கும் கூடைசியான உயர்விருக்கிறது. அவ்வுயர்வு மிகவு மினிமையுள்ளதாயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. சாதாரணமானமிடற்றிசையினால் மன

தூக்கு சஞ்சலமேயுண்டாகும். இனிய இசைகளுடன் கூடினமிடற்றொலியால் இன்பமுண்டாகிறது. சங்கீதத்தின் மூலமாகப் பலவகையான மனப்பான்மைகளையும் வெளியிடலாம்.

அன்பு, காதல், மகிழ்ச்சி இவைகளைப் புலப்படுத்தவல்ல சங்கீதம் எக்காலத்திலும், எத்தேயத்திலும் மக்கள் தொகுதியில் காணப்படுகிறது. அச்சம், சினம், வஞ்சனை இவைகள் சங்கீதத்தில் காண்பதரிது. விருப்பு, வெறுப்பு முதலான மனநிலைமாற்றங்களைச் சங்கீதத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்தலியலும். போர்க்களத்தில் பேரிகை முதலான வாத்தியங்களுள்ளன; ஆனால் அவைகள் கொலைசெய்யத் தூண்டிவனவல்ல. மனக்கிளர்ச்சியை யுண்டிபண்ணக்கூடியவைகளே. நமது விருப்பம், அகங்காரம் முதலிய கெட்டகுணங்களைச் சங்கீதத்தின் மூலமாய் வெளியிடலியலாது. அவைகளை வெளிக்காட்டக்கூடிய சங்கீதம் இயற்கையில் ஏற்படவில்லை. அழகையைப் புலப்படுத்தும் சங்கீதமு முண்டு; அது, சங்கீதங்களுக்குள் மிகவும் மனதைக் கவர்வது. சோகசங்கீதம் கரிமையானதன்று. அது அன்பு, ஆற்றமை இவைகளை வெளிப்படுத்தும்.

இனி ராகம், ராகினிகளைப்பற்றிச் சில கூறுவோம். ஆதியில் 33 தேவதைகளிலிருந்து, 33 கோடி தேவதைகளானாற்போல, ஆதியில் ஆறு ராகங்களிலும் 36 ராகினிகளிலுமிருந்து கற்பனையின் வல்லமையால் எண்ணிறந்தவைகளான உபராகங்களும் உபராகினிகளுமாகப் பல்குதலடைந்து புத்திர பௌத்திரர்களுடன் ஹிந்து சங்கீதம் விளங்குகின்றது. ஹிந்துக்களின் புத்திரபாஷாது கற்பனைசெய்வதில் மகிழ்ச்சியுடையது. அவர் இயற்கையாயுள்ள பொருள்களையும் அப்பொருள்களின் ஆற்றல்களையும், முறையே, தேவருபமாகவும், தேவிரூபமாகவும் கற்பனைசெய்து கொள்பவர். அம்முறைபற்றி ராகங்களைக் கொழுநர்களாகவும், ராகினிகளை மனைவிபராகவும் கற்பித்துக்கொண்டனர். ஒரு ராகத்துக்கு ஒரு ராகினியை மனைவி யென்பதில்லை. ஒவ்வொரு ராகத்துக்கும் ஆறு, ஆறு ராகினிகளை மனைவிபராகக்கொண்டார்கள். ராகங்களுக்கு ராகினிகள் மட்டும் போதாமல் உபராகினிகளும் ஏற்படுத்தினார்கள். அப்பொழுது ராகங்களையும் ராகினிகளையும் ஒன்றுகூட்டி இன்பமனுபவிக்கத் தொடங்கினார்கள். அதிலிருந்தே ராகபரம்பரை பல்குதலாயிற்று.

இந்த விஷயத்தில் சிறிது கவனிக்கவேண்டும். நாம் எந்தப் பொருளைக் காண்கிறோமோ அந்தப் பொருளின் தோற்றமே மனதில் உண்டாகிறது. புதல்வனை யிழந்த தாயின் அழுகைக்குரலை மட்டும் நாம்கேட்பதாக மனதில் வைத்துக்கொள்வோம். புதல்வனை இழந்ததன் பத்துளழுந்தும் தாயை நாம் பாராமல் அழுகைக்குரலைக் கேட்டமாத் திராத்திலேயே சோகத்தின் உணர்ச்சியுண்டாகிறது.

நாம் வேறேரிடத்தில் புத்திரசோகத்தை யடைந்தவளான ஒரு தாயாரிருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவள் அழாவிட்டாலும், அவளுடையமுகம் முதலிய அவயவங்களைப்பார்ப்பதால், அவள் மனோ வேதனையைப்பவிப்பதாக உணர்கிறோம். அவளது முகமண்டலத் தின் உருவம் நமது மனதில் பதிந்து விடுகிறது. எப்பொழுது அதே விதமான முகமண்டலத்தை நாம் காண்கிறோமோ, அப்பொழுது அதே விதமான சோகமே நமது மனதில் புலனாகின்றது.

ஆகையால் த்வனியும் உருவமும் சோகத்தின் அடையாளங்கள். சப்தமும், அவயவங்களின் தோற்றமும் இரண்டும் மனதில் விளங்கு கின்றன. த்வனி, மூர்த்தி இவைகளின் பரஸ்பரஸம்பந்தத்தை யவலம் பனஞ்செய்தே, நமது முன்னோர்கள், ராகங்களையும் ராகினிகளையும் கல்பனைசெய்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் கல்பனை செய்தலானது, நமது முன்னோர்களான ஆர்யர்களின் கவித்வசக்தியையும் கல்பனாசக்தியை யும் விளக்கிக்காட்டுகிறது. நாம் பூர்வபுருஷர்களின் கீர்த்திபைப்பற்றி யெவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஆலோசிக்கிறோமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு, அவர்களின்மகாநுபாவத்தன்மைபைக் கண்டு ஆச்சரியமடை கிறோம். இரண்டொரு உதாஹரணங்களைக் காட்டுவோம். 'தோடி' என்ற ராகினியை யநேகர்கள் கேட்டிருப்பார்கள். ராஸிகர்கள் அதைப் பாடக்கேட்டுச் சொல்லொணாத உற்சாகத்தை யடைவார்கள் என்று சொல்லுதல் மிகையாகும். நாம் எதை ஆவேசம் என்று சொல்கிறோ மோ அதுவே இந்த உற்சாகத்தின் ஒரு அம்சமாகும். அது ஒரு அம்சமாத் திரமே. அத்துடன் போகத்தில் ஆசையையும் சேர்க்கிறோம். அந்தப்போகாபிலாஷை கெட்டவிருத்தியல்ல. எது நிர்மலமான சுகத்தைத்தருவதோ, அன்னிய ஜனத்தையபேகிக்காததோ, கேவலம் ஆத்மாவைப் பற்றியதோ, அவ்விதமான போகவாசையே உண்டாகிறது.

அந்தப் போகாபிலாஷைக்கு எல்கையிலை, முடிவு இல்லை, திருப்தி யில்லை, தடையிலை, கட்டுப்பாடில்லை.

அவ்வித போகாபிலாஷையால் நாம் மிகவும் விளங்குகிறோம். 'தோடி' ராகினியை உருவத்துடன் கல்பனை செய்த மூர்த்தியானது மிகவும் அழகு வாய்ந்த யுவதி; வஸ்திராலங்காரங்களுடன் விளங்கு பவள்; ஆனால் விரஹத்துடன் கூடியவள் என்று கல்பனைசெய்திருக்கிறார்கள். அவளுடைய ஆசைக்கு நிவர்த்தியில்லையென்கிற காரணத்தினால் அவளை விரஹினியாகக் கல்பனை செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சுந்தர யுவதி வனங்களில் விளையாடுகிறவள். காணகத்தின் நடுவில் தனி மையாயிருந்துகொண்டு, மதுபானத்தினால் உன்மாதம்பிடித்தவளாயினள்; வீணையை வாசித்துக் கானம் செய்வதால், அவளது ஆடையாபரணங்கள் நழுவிவிழுந்தன. காட்டுமாண்பேடுகள் அவளது எதிரில் வந்து அசைவற்று நிற்கின்றன.

இந்தச்சித்திரம் சொல்லொணா அழகு வாய்ந்தது மட்டுமல்ல. ஸௌந்தர்யத்தைத்தவிர்த்து வேறொரு சமக்கார குணமுமுள்ள இதுவே தோடி ராகினியின் பதார்த்தமான உருவம். அந்த ராகினியைச் செவியுற்ற மாத்திரத்தில் மனதில் எந்த உணர்ச்சியுண்டாகிறதோ, மேலே விவரிக்கப்பெற்ற மூர்த்தியைப் பக்கண்டமாத்திரத்தில் அதேவிதமான உணர்ச்சியுண்டாகும். இவ்விதமாகவே மற்ற ராகினிகளுடைய உருவங்களும் அழகு வாய்ந்தவைகளாக இருக்கின்றன. தீபக ராகத்தின் பார்பை "மூல்தானி" என்பது. அது தீபக ராகத்தின் பக்கத்திலே நிற்கிறவளாயும், ஸ்வர்ணசிற முள்ளவளாயும் சிவப்பாடையுடுத்தினவளாயும் உள்ள சுந்தரியாயும் விளங்குகிறாள்.

பைரவியென்பாள் வெள்ளைவஸ்திரம்தரித்து, ஆநேக அணிகலன்களைப் பூண்டவள். மற்ற ராகினிகளும் இவ்விதமாகவே விளங்குகின்றனர். இவைகளையுருவகப்படுத்துவதில் அபிப்பிராயபேதங்கள் இருக்கின்றன. எவ்விதம் விஞ்ஞானசாஸ்திர விஷயங்களில் பண்டிதர்களுக்குள் அபிப்பிராயபேதமிருக்கிறதோ, அவ்விதமே கல்பனையிலிருந்து உண்டான விவரபாடங்களில் ரீஷிகளுக்குள் மதபேதமிருக்குமென்பதில் ஆச்சரிய

மொன்றுபில்லை. ஆனால் வெவ்வேறு சப்தங்களின் மூலமாக வெவ்வேறு உணர்ச்சிகள் உதிக்கின்றன. மதுரமான ஸ்வரங்களிலிருந்து சோகத் தையோ, பிரேமையைபோ, உன்மாதத்தையோ, தெரிந்துகொள்ளக்கூடுமானால், ஸ்வரபேதத்தால் ஒரேவிதமான உணர்ச்சியை (லாவத்தை) எப்படி யடையமுடியும் என்று தார்க்கிகள் வாதம் செய்யக்கூடும். ஸம்ஸ்காரத்தினாலேயே அவ்விதம் ஏற்படக்கூடுமென்பது இந்த ஆக்ஷேபணக்குச் சரியான ஸமாதானமாகும். நமது ஸங்கீத வித்தையில் ஸ்வரங்களின் பெருக்கம் (ஃஹுஃ) மிகவும் அதிகம்; மாறுபாடுகளோ எல்கையற்றவை. கேவலம் சிக்ஷயாலும் அப்பியாஸத்தாலுமே அவைகளின் தாரதம்யத்தை யறிந்துகொள்ளமுடியும். ஸாமான்யமான அப்பியாஸபெலத்தால் குழந்தைகள் வர்த்தியங்களைக்கேட்டவுடன் குதிக்கத் தொடங்குகின்றன. அவ்விதமே பிராசீன ஹிந்துக்கள் 'ஆகமனீ'பென்ற ராகத்தைக் கேட்டமாதிரித்தில், அழத்தொடங்குவார்கள். இவ்விதமான அப்பியாஸம் வேரூன்றினால், அதாவது நன்றாய்ச் சிக்ஷிக்கப்பட்டால் லாவங்களின் (உணர்ச்சிகளின்) மிகுதி ஏற்படும். தொடர்படையாய் (புங்காநுபுங்கமாய்) அனுபவமும் ஏற்படும். சிக்ஷயற்றமுடர்கள் எதைப்பார்த்துச் சிரிப்பார்களோ, ரஸிகர்கள் அதைக்கண்டு விசனிய்பார்கள். எவர்களுக்கு ஸம்ஸ்கரமில்லையோ அவர்களுக்குச் சங்கீத ஸுகாதுபவமுண்டென்பது வீண்பிரமையே. நல்லஸ்வரம் யாவருக்கும் பிரியமானதென்பதை யொத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்வாபாசிகமான தாளஞானம் எல்லோருக்கும் உண்டு. ஆனால் உயர்ந்தபடியான ஸங்கீதத்தைக் கேட்டுச் சுகாதுபவமடைவது சிக்ஷயண்ணியில் கிடைக்காது. அப்பாஸமற்றவனுக்கு வெங்காயத்தையுண்பதில் எவ்விதம் வெறுப்பு ஏற்படுமோ, அவ்விதமே உயர்ந்ததான ஸங்கீதத்தைக் கேட்பதில் அசிக்ஷிதனான மனிதனுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும்.

ராகராகினிகள் நிறைந்ததான நமது ஸங்கீதத்தைக்கேட்க யூரோப்பியர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். அவ்விதமே மேல்நாட்டுக்கானமும் நமக்குப்பிடிக்கவில்லை. அப்பியாஸ மின்மையாலேயே அப்படி வெறுப்புண்டாகிறது. எவ்விதம், ராஜரீதி, தர்மரீதி, விக்ஞானம், ஸாகித்யம் முதலானதுகளைத் தெரிந்துகொள்வது மனுஷர்களுக்கு ஆவசியகமோ,

எவ்விதம் சரீரத்தை ஸ்வஸ்தமாய்க் காப்பாற்றுவதற்கு வியாபாமம் (சரீரப்பயிற்சி) ஆவசியகமோ, அப்படியே சித்தத்தின் தெளிவுக்காகச் சிந்த ஸங்கீதத்தை யப்பியாஸம் செய்வதும் ஆவசியகமானது. ராஜகுமாரர்களுக்கும், ராஜகுமாரிகளுக்கும், கற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய விஷயங்களில் முதன்மையானது ஸங்கீதவிதத்தையே என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஸங்கீதத்தை நிஷித்தமென்று தள்ளிவிடுதல், நமது அநாகரீகத் தன்மையைக்குறிக்கும்.

நமது வீட்டு ஸ்திரீகள் ஸங்கீதவிதப்பையை யப்பயித்திருந்தால் கிருகங்களில் வீமலமானதும், தூய்மையுள்ளதுமான ஆனந்தப்பெருக்கம் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றதாக ஆகும். ஸங்கீதத்தின் ஆனந்தத்தால் கடகுடித்தல் முதலிய கெட்டவழக்கங்களும் விலகிவிடும். நிர்மலமான ஆனந்தபின்மையாலேயே நந்தேயத்தில் அநேகர்களுக்கு மதுபானத்தில் விருப்பமேற்படுகிறது. நமது கிருகங்களின் குழந்தைகளுக்கோ, ஸ்திரீகளுக்கோ நிர்மலமான ஸங்கீதவிதப்பையைக் கற்பித்துக் கொடுத்திருந்தால் சங்கீதம் கேட்கவேண்டுமென்று வேசிகளுடைய வீடுகளுக்குச் செல்கிற கெட்டபழக்கமும் ஒழிந்தேபோகும்-

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

மதுரை த்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 33-ம்

வருடக்கொண்டாட்டம்.

நாளது பவஸ்ர ஆடிமீ நகவ அன்று பகல் 10½ மணிக்கு மேல் சென்னைமாகாணக்கவர்னர் மஹாகனம்பொருந்திய கான்பகதூர் ஸர் முகம்மதுஸ்மான்ஸாஹிப் பகதூர் அவர்கள் பாண்டிவாத்திய கோஷத் துடன் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் அழைக்கப்பட்டு சங்கக் கட்டிடத்துக்கு விஜயம்செய்தார்கள். அப்போது மதுரை ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களி லுள்ள முதன்மையான கனதனவாண்களும் சென்னை ராஜதானியிலும், இலங்கையிலுமுள்ள தமிழ் வித்வான்களும் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவரான சேதுமன்னரவர்களுடன் சிறப்பாகக் கூடியிருந்தனர்.

அப்போது தமிழ்ச்சங்கப் பெருமைகளைத் தெளிவித்து மஹா மஹோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையார்களும், ராவ்ஸாஹிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களும், சேது ஸமஸ்தானமஹா வித்வான் ரா. ராகவையங்காரவர்களும், கீழ்க்கரை வித்வான் சையிது முஹம்மது ஆலிம் புலவரவர்களும் தமிழ்மொழியைத் தமிழ்நாட்டா சர்கள் பாதுகாத்துவந்தனர் என்றும், அம்முறையாலும் மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்கள் தமிழ்ச்சங்கத்தை அபிமானித்ததற்கு உரிமை யுடையவர்களென்று சிறப்பித்துப்பேசி அவர்களைச் சங்கத்தின் கெவுரவ அங்கத்தினராகவேணுமென்று பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு இசைந்தருளிய கவர்னரவர்களைச் சங்கத்தின் கௌரவ அங்கத் தினராகச்சேர்த்துக்கொண்டதற்கு அறிகுறியாக, சங்கத்தின் நிரந்தர அக்கிராசநாதிபதியான மாட்சிமைதங்கிய ஷண்முகராஜேசுவரநாகநாத சேதுபதியவர்கள் ஒரு சால்வை வெகுமதியாகச் சார்த்தியுபசரித்து அன்று நடக்கும் சங்க வருஷக்கொண்டாட்டத்துக்குச் சபாநாயகராயிருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்களுக்குச் சங்கத்தாரால் வரவேற்புப் பாடல்கள் படித்தளிக்கப்பட்டன, அதற்குக் கவர்னரவர்கள் வந்தன மளித்தார்கள்.

சென்னை கெவரன்மெண்டு டெவலப்மெண்டு மந்திரி மஹாகனம் பொருந்திய P. T. ராஜன் அவர்கள் எழுந்து சேதுபதியவர்களது பரம்பரையின் சிறப்பைப் பாராட்டிப்பேசி, சேதுபதிகள் தமிழ்ப்பாஷை, சங்கீதம், இவற்றை ஆதரித்த வித்வான்களைப் பேற்றிவந்தவர்கள் என்றும், அவர்களுட்கிலர் தமிழில் நல்ல பாண்டித்திய முள்ளவர்களாய் மிருந்திருக்கிறார்களென்றும், காலம்சென்ற ராஜராஜேசுவர முத்து ராமலிங்க சேதுபதியவர்களும் தமிழில் பாண்டித்திய முடையவர்களென்றும், தமிழ்வித்வான்களையும் தமிழ்ச்சங்கத்தையு மவர்களாதரித்து வந்தார்களென்றும், தமிழ்ச்சங்க அபிவிருத்திக்கு அவர்கள் காரண மென்றும், பொதுஜன நன்மைக்கு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளும் செய்துள்ள வேலைகளும் நாடறிந்தவை யென்றும் சுருக்கமாகச் சொல்லி, சென்ற ராமநாதபுரம் ராஜாவாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்களின் திருவுருவப்படத்தைத் திறந்துவைக்கவேண்டு மென்று மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்களை வேண்டிக்கொண்டார்கள். மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்கள் அத்திருவுருவப்படத்தைத் திறந்துவைத்து அனுவிஷயமாகத் தமக்குள்ள சந்தோஷத்தை வெளியிட்டார்கள்.

சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசியாகிய மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ V. சுந்தர மையர் B.A, B.L., அவர்களால், சங்கம் செய்துள்ள காரியங்களையும், அதன் முயற்சிகளையும் சபையோர்க்குப் புலப்படுத்தற்குரிய அறிக்கைப் பத்திரம் படிக்கப்பெற்றுச் சபையோர்களா லங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சங்கத்தின் பலவகைப் பரீகைகளிலும் முதற்றரமாகத் தேர்ச்சி யடைந்தவர்களுக்கு மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்களால் தங்கப்பதக்கங் களும், வெள்ளிப்பதக்கங்களும் பரிசளிக்கப்பட்டன.

அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் மகா-நா-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதியாரவர்கள்கேட்டுக்கொண்டபடி தமிழ்ச்சங்ககலாசாலைத் தலைமையாசிரியர் ஸ்ரீமத் திரு. நாராயணையங்காரவர்கள் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்துவந்திருப்பதற்கு மகிழ்ந்து பலகனவான்களாலுதவப்பட்டுக் கூடுதலான ரூ. 1500-க்கு மேலுமுள்ள பொற்கிழியைச் சால்வையுடன் சங்கத்தலைவரவர்கள் கொடுக்க வாங்கி மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்கள் பரிசளித்தார்கள். பரிசுபெற்ற தலைமையாசிரியரவர்கள் மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்களை வாழ்த்தி, தாம் சொல்லக்கருதி பெழுதிய பத்திரிகையைச் சங்கத்தின் உப-ஆக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமத் T. C. ஸ்ரீ நி வாஸயங்காரவர்களிடம் கொடுக்க அவர்கள் கெம்பிரமான தொனியுடன் படித்தார்கள்.

பின்பு சங்கப்புத்தகசாலையின் அபிவிருத்திக்காக, மதுரை புஸ்தக வியாபாரம் மகா-நா-ஸ்ரீ இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனூரவர்கள் முன்வந்து ரூ. 2000 சங்கத்துக்கு நன்கொடை கொடுப்பதாக வாக்களித்திருப்பது மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்களால் சபையில் வெளியிடப்பட்டது.

கடைசியாக, மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்கள் சங்கத்தார் செய்த உபசாரங்களுக்கும் வாழ்த்துக்களுக்கும் கெவுரவங்களுக்கும் வந்தனம் கூறி, சென்னை லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்ஸில் அங்கத்தினராகவும், இராம நாதபுரம் ஜில்லாபோர்டித்தலைவராகவும், தமிழ்க்கல்விப் போஷகராகவுமிருந்து மிகுந்தநன்மைகள் செய்துள்ள சென்ற இராமநாதபுரம்ராஜா அவர்களின் திருவுருவப்படத்தைத் திறந்ததால் தாம்மிகுந்த சந்தோஷ மடைவதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

தமிழ்க்கல்வியபிவிருத்தி சம்பந்தமாகத் தமிழ்ச்சங்கம் செய்து வரும் முயற்சிகளையும் இதுவரை செய்துள்ள நல்ல காரியங்களையும் மாட்சிமையுள்ள கவர்னரவர்கள் புகழ்ந்து பாராட்டினார்கள்.

தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபனத்தை மிகவும் அன்புடன் பரிபர்ஷித்துவரும் மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களுக்கும் மகா-நா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுக்கும் தமிழ்ச்சங்கம் நன்றிபாராட்ட வேண்டுமென்று சொல்லித் தமிழ்ச்சங்கமின் னும் மேன்மேலும் வளர்ச்சியடையவேண்டுமென்று தாம் விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார்கள். உடனே வாழ்த்துப்பாக்கள் பாடப்பெற்றன. மகா-நா-ஸ்ரீ T. C ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் வந்தனோபசாரமொழிகூறி மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்களுக்குச் சங்கவித்வான்களையறிமுகப்படுத்த, அவர்களும் இன்மொழிகூறிச்சென்றார்கள். மகா-நா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் மாட்சிமைதங்கிய கவர்னரவர்களுக்கு வந்தனோபசாரம் சொல்லி வழியனுப்பி வந்து சபையோருக்குச் சந்தனதாம்பூலம் வழங்கப் பெற்றுக்கொண்டு எல்லோரும் போஜனம்புரியச் சென்றார்கள்.

அன்று பிற்பகலில் மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்தியகலாசிதி டாக்டர், உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் சபாநாயகராகவீற்றிருக்க, கும்பகோணம் டவுன்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத், ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள் தாம் எழுதிவந்த 'வேள்ளிவீதியார்' என்ற பொருளுரையைப் படித்தார்கள். அதுபற்றி, சேதுசமஸ்தான மஹாவித்வான் பாஷாக்கிசேகரர் ஸ்ரீமத். ரா. ராகவையங்காரவர்கள் சபையோர் மனமகிழ்மாறு மிகவும் அரியதொரு பிரசங்கம்செய்து, பின்புத்தகவியாபாரம் ஸ்ரீமான். இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனாவர்கள் 2000 ரூபா. சங்கத்துக்கு நன்கொடையளிப்பதாகச் சொல்லியதை மிகவும் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

பின்பு, 'தமிழும் தமிழரதுகடமையும்' என்பது பற்றி திரிச்சிஸென்ஜேஸ்காலேஜ் பண்டிதர் ஸ்ரீமத், நடேசமுதலியாரவர்கள் மிகவும் தெளிவாகப்பேசிச்செந்தமிழின் முந்திய தொகுதிகளின் ஆராய்ச்சித் திறங்களையும் ஸ்ரீமத் ரா. இராகவையங்காரவர்களின் புலமையையும் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

பின்பு மதுரை அமெரிக்கன்காலேஜ் பௌதிகசாஸ்திர ஆசிரியர், ஸ்ரீமத், N. R. கிருஷ்ணமூர்த்தியையரவர்கள் 'பௌதிகப்பொருள்களின் நிலைக்களம்' என்னும் விஷயமாக அணுக்களின் றுணுக்கங்களைப் பற்றி ஆங்கிலமொழிவிரவாத செவ்விய தமிழ்நடையில் தெளிவாகப் பேசினார்கள்.

சபாநாயகரவர்கள் உபநியாசங்களின் தகுதிக்கேற்ப அபிப்பிராயங்கூறிச்சிறப்பித்தார்கள்.

16-8-34 உ அன்று முற்பகல் எட்டயபுரம் சமஸ்தானம் வியாகரண வித்வான் ஸ்ரீமத். திரு. வி. சாமிஐயங்காரவர்கள் 'கம்பரும் ஸம்ஸ்கிருதமும்' என்ற விஷயமாகப் பிரஸங்கித்தார்கள். அதனால் 'தேவபாடையினிக்கதை செய்தவர் மூவர்' என்று கம்பர் கூறியபடியே அம்மூவர் றுணுமே கம்பராமாயணத்துக்கு முதனால் என்பது நன்கு விளங்கிற்று.

பின்பு பண்டித. அ. கோபாலையரவர்கள் 'நாட்டுமொழி' (தேசபாஷை) என்ற விஷய மெழுதிப்படித்தார்கள். அதுகொண்டு முற்காலத்துக் கல்விபயிற்று முறைகளையும், வழக்கங்களையும் இழக்காமல்கணக்கு முதலியவற்றையும் சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டுமென்று காட்டப்பட்டது.

பின்பு, பண்டித, V. S. ராஜஐயனார் அவர்கள் 'தமிழுரைநடை' என்பதுபற்றி மிகவும் இனிமையாகப் பேசிவிட்டுத் தமிழ்ப்புலவர்களுக்குப் பரிசளிக்கும் முறைபைப் பாராட்டியுரைத்தார்கள்.

சபாநாயகரவர்கள், பிரசங்கங்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்து முடித்தார்கள்.

அப்போது சங்கத்தின் உபஅக்கிராசனாதிபதிபான ஸ்ரீமத். T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் சபையோர்களுக்கும், வித்வான்களுக்கும், தமிழ்பிரமாமானிகளுக்கும் வந்ததேபசாரம் சொல்லி, சந்தன புஷ்ப நாம்பூலங்கொடுக்க வருஷக்கொண்டாட்டம் இனிது நடைபெற்றுப் பூர்த்தியாயிற்று.

T. K. இராமாநுஜையங்கார்.

உதவிப்பத்திராசிரியர்.

1934-ஆகஸ்டுமீ 14உ (பவ-ஆகஸ்டு ஆடியு 30உ) மாலை
 5-மணிக்குக் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின்
 காரியநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பெற்ற
 தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் இராமநாதபுரம் ராஜா R. ஷண்முகராஜேசுவர
 நாகநாதஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள், - அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-நா-ந-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள், B.A., B.L., M.L.O.,
 —உப-அக்கிராசனாதிபதி.
3. „ V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் அவர்கள், B.A., B.L.,
4. „ V. சுந்தரமையர் அவர்கள் B.A., B.L.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1934-ஆ ஏப்ரல்மீ முதல் ஜூலைமீ முடிய உள்ள வரவு செலவு
 கணக்குகள் அங்கீகரிக்கலாயின.

II. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவேண்டுமெனக் கோரிய
 மதுரை, அ.வொகேட், மகா-நா-ந-ஸ்ரீ L. கிருஷ்ணஸாமிபாரதி M.A., B.L.,
 அவர்களை அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

III. சங்கவருஷோத்ஸவத்தில் வாசிக்கத்தயாரிக்கப்பெற்ற அறிக்கைப்
 பத்திரம் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

IV. சிவகெங்கை ஜெமீனிலிருந்து தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு மாதந்தோறும்
 சந்தா அனுப்பிவருவதாக மாட்சிமைதங்கிய கனம் சிவகெங்கை ராஜா அவர்கள்
 அன்புடன் வாக்களித்திருப்பதற்கு சங்கத்தாரின் வந்தனத்தைத் தெரிவிக்கும்
 படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

V. ஆபீஸ் மெமோபிரகாரம் சங்கவருஷோத்ஸவச்செலவுக்காக பட்டுட்
 துறைக்குமேல் ரூ. 400 அதிகம் சாங்கிஷன் செய்யலாயிற்று.

VI. சங்கவருஷோத்ஸவத்தில் பண்டிட் மகா-நா-ந-ஸ்ரீ திரு. நாராயண
 யங்காரவர்களுக்குப் பொற்கிழி பரிசளித்தல் விஷயமாக எழுதிய மெமோ அங்கீ
 கரிக்கப்பெற்றது. சால்வையின் கிரயத்தைச் சங்கத்தினின்றும் கொடுக்கும்படி
 தீர்மானிக்கலாயிற்று.

மதுரை.
 14—8—'34.

R. Shanmuga Rajeswaran,
 அக்கிராசனாதிபதி.

1934-ம் ஆகஸ்டுமீ 15உ (பவஸ் ஆடிமீ 31உ) புதன்
கிழமை மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்
சங்கமகாசபையோரால் ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்கப்
பெற்ற விஷய விவரக்குறிப்பு.

- 1 மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்தயகலாநிதி Dr. வே.
சாமிநாதையரவர்கள்.
- 2 ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள் B.A.B.L., M.L.C.
(உப-அக்கிராசனாதிபதி.)
- 3 ,, V. சுந்தரமையர் அவர்கள் B.A., B.L.,
(கௌரவ காரியதரிசி.)
- 4 ,, ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள்
- 5 ,, V. P. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள்.
- 6 ,, திரு. வீ. சாமிநாயக்கார் அவர்கள்.
- 7 ,, திரு. நாராயணையங்கார் அவர்கள்.
- 8 ,, S. சோமசுந்தரபாரதி அவர்கள். M.A., B.L.
- 9 ,, L. கிருஷ்ணசாமிபாரதி அவர்கள். M.A., B.L.
- 10 ,, பண்டித. அ. கோபாலையரவர்கள்
- 11 ,, இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனூரவர்கள்.
- 12 ,, ஆ. கார்மேகக்கோனூர் அவர்கள்.
- 13 ,, N. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயரவர்கள்.
- 14 ,, M. நடேசமுதலியார் அவர்கள்.
- 15 ,, செய்யிது முஹம்மது ஆலிம்புலவரவர்கள்.
- 16 ,, பண்டித. வ. சு. இராஜஐயனார் அவர்கள்.
- 17 ,, P. R. ஐயாசாமி ஐயரவர்கள் B.A., L.T.
- 18 ,, ஊ. சா. வேங்கடராமையர் அவர்கள்.
- 19 ,, ஆழ்வரையங்கார் அவர்கள்.
- 20 ,, N. R. சுப்பிரமணியசர்மா.
- 21 ,, V. S. இராமஸ்வாமிசாஸ்திரியார் அவர்கள்.
- 22 ,, E. S. வரதராஜையரவர்கள்.
- 23 ,, உ. நா. அப்பாஸாமிஐயரவர்கள்.
- 24 ,, இரத்தினேஸ்வரஐயர் அவர்கள்.
- 25 ,, திருமலைஜக்கையா அவர்கள்.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

மகா-ம-ம-ஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்யகலாநிதி
டாக்டர். உ. வே. சரீமிநாதையரவர்கள், சபைத்தலைமை வகித்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

அண்ணாமலை சர்வகலாசாலைக்கு இந்தத்தமிழ்ச்சங்கப் பிரதிநிதியாக இந்தச் சங்க உபாக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் B.A., B.L., M.L.C. அவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர்: மகா-ம-ம-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி M. A. B. L. அவர்கள்

ஆமோதகர்: மகா-ம-ம-ஸ்ரீ M. நடேசமுதலியார் அவர்கள்

எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

இனிச் சர்வகலாசாலைகள் முதலிய வேறு கழகங்களுக்கு இந்தச்சங்கப் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போது, சங்க மகாசபை கூட்டம் அவசியமில்லாமலே அங்கத்தினர்களுக்கு அபேக்ஷைகள் பெயர்கள் குறித்த சீட்டுக்களை அனுப்பி அபிப்பிராயத்தைக்குறித்து வாங்கிப் பெரும்பாலோரால் நியமிக்கப்படுபவரையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றும், இதைநடத்துவதற்கான நிர்வாகமுறைகளை ஏற்படுத்தி நடத்தவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர்: மகா-ம-ம-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி M. A. B. L. அவர்கள்.

ஆமோதகர்: மகா-ம-ம-ஸ்ரீ M. நடேசமுதலியார் அவர்கள்.

எல்லோராலும் ஏக மனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

இந்தச்சங்கத் தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளில் இப்போதுள்ளபடியே ஏழுபாட வினாப்பத்திரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும், ஆனால் அவைகளை இலக்கண வினாப்பத்திரம் 2, செய்யுளியற்றல் வினாப்பத்திரம் 1, ஆக மூன்று வினாப்பத்திரங்களும் முதல் வகுப்பும், செய்யுட்பாட இலக்கிய வினாப்பத்திரம் 2, வசன பாடவினாப்பத்திரம் 1, வசனக்கட்டுரைவினாப் பத்திரம் 1 ஆக நான்குவினாப் பத்திரங்களும் இரண்டாவது வகுப்புமாக இருவகுப்பாகவைத்து, தனித்தனி ஏழு வினாப்பத்திர விடைகள் சம்பந்தமாயும் 25% அம்சமும், ஒவ்வொருவகுப்புக்குள்ள பத்திரங்களின் மொத்தத்தில் 33 1/3% அம்சமும், இருபெருவகுப்பும் சேர்த்து மொத்தத்தில் 40% அம்சமும் வாங்குபவர்களே தேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்களென்றும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர்: மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி M. A. B. L. அவர்கள்.

ஆமோதகர்: மகா-ந-ந-ஸ்ரீ ராவ்ஸாஹிப், V, P, சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள்.

எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

இப்பொழுது Temporary காரியதரிசியாக இருக்கிற மகா-ந-ந-ஸ்ரீ V. சுந்தரமையர் B.A., B.L., அவர்களை இச்சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசியாக இருக்கும்படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

பிரேரேபகர்: மகா-ந-ந-ஸ்ரீ S. சோமசுந்தரபாரதி M. A. B. L. அவர்கள்.

ஆமோதகர்: மகா-ந-ந-ஸ்ரீ M. நடேசமுதலியார் அவர்கள்.

எல்லோராலும் ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் }
15-8-34.

வே. சாமிநாதையர்,
சபைத்தலைவர்.